

Sygn. akt III K 234/21

(PO I Ds. 144.2021 Prokuratura Okręgowa we Wrocławiu)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 28 kwietnia 2023r.

2.Sąd Okręgowy we Wrocławiu III Wydział Karny w składzie:

4.Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Marchwicka

5. Protokolant: Klaudia Tomczyk

7.przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu Bartosza Kupniewskiego

8.po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 16.11.2021r., 11.01.2022r., 15.02.2022r., 29.03.2022r., 12.04.2022r. 03.06.2022r. 22.07.2022r. 14.10.2022r., 06.12.2022r., 20.01.2023r., 17.03.2023r. i 18.04.2023r. we Wrocławiu

9.sprawy

10.P. P. (P. P.)

11.syna R. i E. z domu W.

12.urodzonego (...) w W.

13.PESEL (...)

14.oskarżonego o to, że

I. w okresie od co najmniej października 2013 roku do co najmniej kwietnia 2018 roku we Wrocławiu i innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z objętymi odrębnym postępowaniem nadzorowanym przez D. Wydział Zamiejscowy Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej we W., sygn. (...) (...) Sąd Okręgowy we W.) ustalonymi i nieustalonymi dotychczas członkami zorganizowanej grupy przestępczej, kierowanej przez ustalonych dwóch członków powyższej grupy, oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, mającej na celu popełnianie przestępstw przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu, polegających na wyrabianiu i wprowadzaniu do obrotu szkodliwych dla zdrowia substancji w postaci między innymi, (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...) - (...), (...), t., 2C., 3C., 4C., czym sprawował niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia wielu osób,

16.tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

Sygn. akt III K 234/21

(PO I Ds. 144.2021 Prokuratura Okręgowa we W.)

II. w okresie od co najmniej października 2013 roku do co najmniej kwietnia 2018 roku we W. i innych miejscowościach, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu odpowiadał za produkcję, zamówienie komponentów, pakowanie i

następnie przekazywanie innym ustalonym członkom zorganizowanej grupy przestępczej celem wprowadzenia do obrotu pod pozorem środków pochłaniających wilgoć z komputera oraz preparatów do czyszczenia obudów komputerów stacjonarnych i laptopów, bez podawania prawdziwego składu chemicznego, sposobu użycia i działania, a w rzeczywistości przeznaczone do wdychania lub połykania szkodliwe dla zdrowia substancje w postaci między innymi, (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) - (...), (...), t., 2C., 3C., 4C., w ilości nie mniejszej niż 480.000 sztuk opakowań, o rynkowej wartości nie mniejszej niż 14.400.000 zł, czym sprowadzał niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia wielu osób, otrzymując kwotę 480.000 zł z tytułu produkcji tzw. „dopalaczy”,

18.tj. o czyn z art. 165 § 1 pkt 2 k.k. i art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 165 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

III. w nieustalonym dniu 2019 roku w S. posiadał wbrew przepisom Ustawy substancje psychotropowe w postaci kokainy i amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 6 gramów w ten sposób, że nabył powyższe substancje od M. S. za nieustaloną dotychczas kwotę,

20.tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

IV. w nieustalonym okresie 2011 roku we W. posiadał wbrew przepisom Ustawy znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 10-15 gramów w ten sposób, że nabył co najmniej 6 krotnie w powyższych ilościach powyższy środek od M. S. za nieustaloną dotychczas kwotę,

22.tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

23.* * *

Sygn. akt III K 234/21

(PO I Ds. 144.2021 Prokuratura Okręgowa we W.)

I. uznaje **P. P.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, a stanowiącego przestępstwo z art.258§1 k.k. i za to na podstawie art. 258§1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. uznaje **P. P.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku, a stanowiącego przestępstwo z art. 165 § 1 pkt 2 k.k. i art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 165 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art.165§1 pkt 2 k.k. w zw. z art.64§2 k.k. w zw. z art.4§1 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, zaś na podstawie art.33§3 k.k. w zw. z art.33§1 i 3 k.k. wymierza mu karę grzywny w ilości 500 (pięciuset) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych;

III. na podstawie art.45§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego przepadek korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa w kwocie 480000 (czterystu osiemdziesięciu tysięcy) złotych;

IV. uznaje **P. P.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku, a stanowiącego przestępstwo z 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka od oskarżonego na rzecz Stowarzyszenia (...) w W. nawiązkę w kwocie 1000 (jednego tysiąca) złotych;

VI. uznaje **P. P.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku, a stanowiącego przestępstwo z 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie 62 ust.

2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art.70 ust.4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka od oskarżonego na rzecz Stowarzyszenia (...) w W. nawiązkę w kwocie 2500 (dwóch tysięcy pięciuset) złotych);

VIII. na podstawie art. 85§1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art.4§1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu i orzeka wobec niego karę łączną w wymiarze 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;

IX. na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej łącznej kary zalicza okres zatrzymania w dniach od 02.09.2020r. godz.06:25 do 11.12.2020r. godz.12:10;

X. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w kwocie 503,64 zł, zaś na podstawie art. 1 i art. 2 ust. 1 pkt 5 i art. 3 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 10500 złotych.

Sędzia Agnieszka Marchwicka

UZASADNIENIE			
	Sygnatura akt	III K 234/21 PO I Ds. 144.2021 Prokuratura Okręgowa we W.	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			

0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. P.	<p>Czyn przypisany w punkcie I. części dyspozytywnej wyroku.</p> <p>W okresie od co najmniej października 2013r. do co najmniej kwietnia 2018r we W. i innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z objętymi odrębnym postępowaniem nadzorowanym przez D. Wydział Zamiejscowy Departamentu do Spraw Przystępności Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej we W., sygn. PK I WZ Ds.65.2017 ((...)) Sąd Okręgowy we W.) ustalonymi i nieustalonymi dotychczas członkami zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez ustalonych dwóch członków powyższej grupy, oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, mającej na celu popełnianie przestępstw, przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu polegających na wyrabianiu i wprowadzaniu do obrotu szkodliwych dla zdrowia</p>	

		<p>substancji w postaci między innymi, (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) - (...), (...), t., 2C., 3C., 4 C., czym sprowadzał niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia wielu osób, tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.</p>	
1.1.2.	P. P.	<p>Czyn przypisany w punkcie II. części dyspozytywnej wyroku.</p> <p>W okresie od co najmniej października 2013r. do co najmniej kwietnia 2018r. we W. i innych miejscowościach, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu odpowiadał za produkcję, zamienienie komponentów, pakowanie i następnie przekazywanie innym ustalonym członkom zorganizowanej grupy przestępczej celem wprowadzenia do obrotu pod pozorem środków pochłaniających wilgoć z komputera oraz preparatów do czyszczenia obudów komputerów stacjonarnych i laptopów bez podawania prawdziwego składu chemicznego, sposobu użycia i działania, a w rzeczywistości przeznaczone do wdychania lub połykania szkodliwe dla zdrowia substancje w postaci między innymi (...) (...),</p>	

		(...) (...), (...) (...), (...), (...) - (...), (...), t., 2C., 3C., 4 C., w ilości nie mniejszej niż 14 400 zł, czym sprowadzał niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia wielu osób, otrzymując kwotę 480 000 zł z tytułu produkcji tzw. dopalaczy, tj. czyn z art. 165 § 1 pkt 2 k.k. i art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 165 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.	
1.1.3.	P. P.	<p>Czyn opisany w punkcie III części wstępnej wyroku i przypisany w punkcie IV części dyspozytywnej wyroku</p> <p>W nieustalonym dniu 2019r. w S. posiadał wbrew przepisom ustawy substancje psychotropowe w postaci kokainy i amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 6 gramów w ten sposób, że nabył powyższe substancje od M. S. za nieustaloną dotychczas kwotę, tj. o czyn z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii</p>	
1.1.4.	P. P.	<p>Czyn przypisany w punkcie IV. Części wstępnej wyroku i w punkcie VI dyspozytywnej wyroku</p> <p>W nieustalonym okresie 2011r. we W. posiadał wbrew przepisom ustawy znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie</p>	

		<p>mniejszej niż 10-15 gramów w ten sposób, że nabył co najmniej 6 krotnie w powyższych ilościach powyższy środek od M. S. za nieustaloną dotychczas kwotę, tj. o czyn z art. 62 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>1.1.1.</p> <p>W okresie od co najmniej października 2013r. do co najmniej kwietnia 2018r. we W. i innych miejscowościach funkcjonowała zorganizowana grupa przestępcza zajmująca się wytwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu szkodliwych dla zdrowia substancji w postaci: (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...) - (...), (...), t., 2C., 3C., 4 C. – zwanych potocznie „dopalaczami” i służących do odurzania się.</p> <p>Wymienioną grupą kierowali wspólnie Ł. W. ps. (...) oraz M. W. ps. (...). Do członków grupy należeli również m.in. oskarżony P. P., M. S. ps. (...), Ł. M., T. G. ps. (...), P. W., J. K., F. M., K. N. (1), P. Z., P. K., M. M. (1), P. M. (1), K. N. (2) (poprzednio O.), M. R., Ł. S..</p>	<p>częściowe wyjaśnienia oskarżonego P. P.</p>	<p>k. 2236-2238, k. 2245, k. 2281, k. 2577-2578</p>	

Grupa Przewiępcza zlecała produkcję i wprowadzała do obrotu szkodliwe substancje zawarte w jednej sprzedawanej na użyttek klientów saszetce, oznaczonej różnymi nazwami, takimi jak „(...)”, „(...)”, „(...)”, „(...)”, „(...)”, „(...)”, „(...)”. Takich preparatów było wiele, które w zależności od wyników tzw. „nalotów” Inspekcji Sanitarnej we W. zmieniały nazwy substancji jak i ich skład.

Piecza nad ciągłością produkcji i składem spoczywała na oskarżonym P. P..

Najczęściej dopalacze zawierały od około kilkudziesięciu do nawet kilkuset miligramów substancji chemicznej o nazwach (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) - (...), (...), t., 2C., 3C., 4 C..

P. P. na bieżąco monitorował wydawane przez Głównego Inspektora Sanitarnego decyzje, który poprzez szereg decyzji administracyjnych wprowadzał zakazy wprowadzania do obrotu szkodliwych substancji.

W przypadku wydania takiej decyzji P. P. informował członków grupy o konieczności modyfikacji preparatu i dokonywał korekty składu chemicznego „dopalacza”, umożliwiając jego dalszy

obróć w punkcie sprzedaży przy ul. (...) we W.. Polegało to często na zamianie jednego składnika, powodując iż taki środek nie znajdował się na liście zakazanych substancji.

Część z tych środków była sprzedawana jako małe i duże saszetki tzw. „połówki i jedyńki”, różniące się od siebie wagą jak i ceną.

Sprowadzaniem wszystkich niezbędnych półproduktów zajmował się P. P., przeważnie dostawa była z C. lub H. skąd za pośrednictwem Internetu były wysyłane do P..

Zgodnie z przyjętym podziałem ról P. P. zajmował się sprowadzaniem składników chemicznych niezbędnych do produkcji i ich przetworzeniem na „dopalacz”, zaś M. S. dostarczaniem do magazynów i punktu przy ul. (...) we W. gotowego środka, skąd dalej przez kolejnych członków grupy były wprowadzane do dalszego obrotu.

Do kontaktu w zakresie produkcji dopalaczy członkowie grupy posługiwali się często zmieniającymi numerami telefonów, aby uniemożliwić wykrycie tego procederu przez Policję.

<p>P. P., M. S., Ł. W., M. W., Ł. R., T. G. używali tzw. „telefonów”, które były ściśle przeznaczone do kontaktów między nimi, natomiast inne numery były używane do kontaktu z osobami sprzedającymi „dopalacze” w punkcie sprzedaży przy ul. (...) we W..</p> <p>Przeważnie do zmiany numeru dochodziło po około 1-2 tygodniach od ich włączenia, po czym następowała wymiana karty i telefonu.</p> <p>Sprzedaż była odnotowywana w specjalnych zeszytach, w których wpisywano nazwę, ilość sprzedanych dopalaczy oraz kwotę dziennego utargu, obejmującego zarówno zmianę dzienną jak i nocną, bowiem punkt ten działał 24 godziny na dobę. Notatki z rozliczeń były niszczone co tydzień, aby nie zostawić śladów przestępczej działalności.</p>			
<p>zeznania świadka M. S.</p>	<p>k. 2127-2130, k. 2566-2568</p>		
<p>Zeznania świadka Ł. W.</p>	<p>k. 1071-1080, k. 1087-1089, k. 1099-1104</p>		
<p>Zeznania świadka P. W.</p>	<p>k. 3080, k. 3081, wyjaśnienia składane w sprawie (...) na rozprawie w dniu 10.10.2019r.</p>		

Zeznania świadka J. K.	k. 3081-3082, wyjaśnienia składane w sprawie (...) na rozprawie w dniu 8.10.2019r.	
Zeznania świadka F. M.	k. 3081-3082, wyjaśnienia składane w sprawie 137/19 na rozprawie w dniu 8.10.2019r.	
Zeznania świadka K. N. (1)	k.3035, wyjaśnienia składane w sprawie (...)	
Zeznania świadka P. Z.	k.3034, k.3026-3031, wyjaśnienia składane w sprawie (...) k.153-154	
Zeznania świadka J. T.	(...)- (...)	
Zeznania świadka M. R.	k. 3115, wyjaśnienia składane w sprawie (...) na rozprawie w dniu 8.10.2019r.	
Zeznania świadka Ł. M.	k. 3116-k. 3118, wyjaśnienia składane w sprawie (...)	
Opinia biegłego sądowego z zakresu informatyki P. M. (2)	k. 20316-2334	
Opinia biegłego sądowego z zakresu informatyki P. M. (2)	k. 2336-2422	
Protokół oględzin	k. 2423-2424	
Protokół kontroli sanitarnej z dnia 29 października 2013r. numer (...)	k.1291-1294	

Protokół kontroli sanitarnej z dnia 06 luty 2014r. numer (...)	k. 1295-1298	
Decyzja numer (...) Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego we W. z dnia 6 luty 2014r.	k.1299-1300	
Decyzja numer (...) Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego we W. z dnia 6 luty 2014r.	k.1301-1302	
Opinia numer (...) z przeprowadzonych badań z zakresu chemii z dnia 21.10.2014r.	k. 1359-1361	
Wyrok Sądu Okręgowego we W. z dnia 21 marca 2022r. sygn..akt (...) dot. M. S.	k.3048-3057	
	Wyrok Sądu Rejonowego dla W. z dnia 9 września 2022r., sygn..akt (...), dot. M. B.	k.3125- 3126
Wyrok Sądu Apelacyjnego we W. z dnia 6 października 2022r. , sygn..akt (...) z uzasadnieniem	k.3193-3238	
Opinią sądowo-lekarska biegłego J. N. z dnia 08.12.2017r.	k.1424-1427	
Opinia biegłego M. Z. z dnia 18.12.2017r. Op.A.. (...)(...)	k.3136-3139	

Opinia sądowo-toksykologiczna z dnia 27.06.2018r. Instytutu (...)	k.3140-3157		
	Opinia z zakresu kryminologii przestępczości narkotykowej, slangu narkotykowego	k.578-613	
<p>1.1.2.</p> <p>M. S. poznał w latach 2010-2011 P. P., na którego w środowisku przestępczym mówiło się (...), (...), (...), co było związane z tym, że był on odpowiedzialny za przygotowanie dopalaczy.</p> <p>M. S. poznał go przez P. D., który prowadził Lombard przy ul. (...) we W., w którym pracował również M. S..</p> <p>Lokal ten funkcjonował przez jakiś czas, po czym został przejęty przez G. M., dla którego podobne środki dostarczał P. P..</p> <p>M. S. opowiedział (...), D. Z. i K. N. (1) pseudonim (...) o swojej współpracy z G. M., związanej z dopalaczami oraz o możliwości szybkiego i łatwego zarobienia dużych pieniędzy.</p> <p>W tym czasie we W. funkcjonowało kilka grup przestępczych, dla których jednym z głównym źródeł działalności była produkcja i sprzedaż</p>	<p>częściowe wyjaśnienia</p> <p>P. P.</p>	<p>k. 2236-2238, k. 2245, k. 2281, k. 2577-2578</p>	

środków
psychoaktywnych.

Jedną z takich grup kierował Ł. W. ps. (...) z M. W. ps. (...).

Grupa Przewstępca w okresie od co najmniej października 2013r. do co najmniej kwietnia 2018r. zlecała produkcję i wprowadzała do obrotu szkodliwe substancje zawierające w jednej sprzedawanej na użytek klientów saszetce, oznaczonej różnymi nazwami takimi jak „turbo pochłaniacz „(...)”, „(...)”, „(...)”, „(...)”, „(...)”, „(...)”, „(...)”. Takich preparatów było wiele, które w zależności od wyników tzw. „nalotów” Inspekcji Sanitarnej we W. zmieniały nazwy substancji jak i ich skład.

Piecza nad ciągłością produkcji i składem spoczywała na oskarżonym P. P..

Najczęściej dopalacze zawierały od około kilkudziesięciu do nawet kilkuset miligramów substancji chemicznej o nazwach (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...) - (...), (...), t., 2C., 3C., 4 C..

P. P. na bieżąco monitorował wydawane decyzje Głównego Inspektora Sanitarnego, który poprzez szereg decyzji administracyjnych wprowadzał zakazy

wprowadzania do obrotu szkodliwych substancji.

W przypadku wydania takiej decyzji P. P. informował członków grupy o konieczności modyfikacji preparatu i dokonywał korekty składu chemicznego „dopalacza”, umożliwiając jego dalszy obrót w punkcie sprzedaży przy ul. (...) we W.. Polegało to często na zamianie jednego składnika, powodując iż taki środek nie znajdował się na liście zakazanych substancji.

Część z tych środków była sprzedawana jako małe i duże saszetki tzw. „połówki i jedyńki”, różniące się od siebie wagą jak i ceną.

Sprowadzaniem wszystkich niezbędnych półproduktów zajmował się P. P., przeważnie dostawa była z C. lub H. skąd za pośrednictwem Internetu były wysyłane do P..

Zgodnie z przyjętym podziałem ról P. P. zajmował się sprowadzaniem składników chemicznych niezbędnych do produkcji i ich przetworzeniem na „dopalacz”, zaś M. S. dostarczaniem do magazynów i punktu przy ul. (...) we W. gotowego środka, skąd dalej przez kolejnych członków grupy

były wprowadzane do dalszego obrotu.

Środki wytwarzane przez P. P. zaliczane były do grupy syntetycznych katynonów. Pochodne katynonów stanowić miały jedną z najliczniej reprezentowanych grup „nowoprojektowanych substancji odurzających” – tzw. dopalaczy. Zasadniczym sposobem ich działania było pobudzanie ośrodkowego układu nerwowego a same w sobie były substancjami psychoaktywnymi.

K. mają zdolność przenikania przez barierę krew-mózg, w związku z czym oddziałują bezpośrednio na komórki układu nerwowego. Ich działanie prowadzi do szeregu niepożądanych działań u zażywającego ten środek, w tym ze strony układu krążenia (przyśpieszenie akcji serca, zaburzenia rytmu serca, wzrost ciśnienia tętniczego, niedokrwienie mięśnia sercowego ze zmianami w zapisie EKG i bólami w klatce piersiowej, zapalenie mięśnia sercowego, nagłe zgony sercowe. Skutek ich zażywania może też prowadzić do zaburzeń układu nerwowego w postaci bólu głowy, zaburzeń widzenia, zaburzeń snu, drgawek, hipotermii, jak również wywoływać niepożądane

skutki w zakresie funkcjonowania układu pokarmowego w postaci wymiotów, bóli brzucha, kończą się one również zagrożeniem dla bezpośredniego życia osoby zażywającej prowadząc nawet do niewydolności wielonarządowej i śmierci.

W produkowanych przez P. P. „dopalaczach” znajdowały się groźne substancje psychoaktywne między innymi o nazwach (...) (...), (...) (...), (...) (...), (...) (...) - (...), (...), t., 2C., 3C., 4 C., które w ocenie biegłego stanowiły substancje niebezpieczne dla zdrowia i życia ludzi w myśl art. 165 § 1 pkt 2 k.k.

Sposób produkcji „dopalaczy” wyglądał w ten sposób, że P. P. rozpuszczał półprodukty w wodzie, mieszał z roślinkami, była to dziewanna wielokwiatowa, zwana (...), następnie dodawał proszki w tym kreatynę lub kofeinę, które kupował legalnie w sklepie z odżywkami. Do produkcji wystarczyła zwykła butelka po wodzie, w której dochodziło do powstania gotowego produktu. (...) funkcjonował jako pochłaniacz wilgoci, preparat do czyszczenia obudów laptopów, komputerów.

<p>Dopalacze odbierał od oskarżonego P. P. M. S. w pobliżu jego ówczesnego miejsca zamieszkania w S. , jak też przy ul. (...) we W.. Inne miejsca ustalane były na telefon. Zdarzało się, że w czasie takie spotkania oskarżony przekazywał M. S. nawet do 4000 sztuk dopalaczy, które już wtedy były dzielone na tzw. „1 i 0,5”. W zależności od zapotrzebowania produkował on mniejsze bądź większe porcje pod różnymi nazwami. Nazwy „dopalaczy” zmieniały się bardzo często w zależności od zmian ustawy zwalczającej ich obrót. Projekt opakowania był drukowany w drukarni (...), należącej do brata oskarżonego, skąd trafiały następnie do mieszkania w którym były pakowane „dopalacze”. Natomiast projekt formułki co to jest za produkt zamieszczonej na odwrocie tego środka był konsultowany z prawnikiem, co miało uchronić członków grupy przed odpowiedzialnością karną.</p> <p>P. P. z tytułu produkcji „dopalaczy” uzyskał korzyść majątkowa w kwocie nie mniejszej niż 480 000 zł.</p>			
<p>Zeznania świadka M. S.</p>	<p>k. 2127-2130, k. 2566-2568</p>		
<p>Zeznania świadka Ł. W.</p>	<p>k. 1071-1080, k. 1087-1089, k. 1099-1104</p>		

Opinia biegłego sądowego z zakresu informatyki P. M. (2)	k. 2336-2422	
Protokół oględzin	k. 2423-2424	
Protokół kontroli sanitarnej z dnia 29 października 2013r. numer (...)	k.1291-1294	
Protokół kontroli sanitarnej z dnia 06 luty 2014r. numer (...)	k. 1295-1298	
Decyzja numer (...) Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego we W. z dnia 6 luty 2014r.	k.1299-1300	
Decyzja numer (...) Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego we W. z dnia 6 luty 2014r.	k.1301-1302	
Opinia numer (...) z przeprowadzonych badań z zakresu chemii z dnia 21.10.2014r.	k. 1359-1361	
Opinią sądowo-lekarska biegłego J. N. z dnia 08.12.2017r.	k.1424-1427	
Opinia biegłego M. Z. z dnia 18.12.2017r. Op.A.. (...)(...)	k.3136-3139	
Ustna opinia uzupełniająca biegłego M. Z.	k. 3161-3166	

Opinia sądowo-toksykologiczna z dnia 27.06.2018r. Instytutu (...)	k.3140-3157		
Wyrok Sądu Okręgowego we W. z dnia 21 marca 2022r. sygn..akt (...) dot. M. S.	k. 3048-3057		
Wyrok Sadu Rejonowego w O. z dnia 10 maja 2022r. sygn. akt (...) dot. A. O.	k.3069-3072		
Wyrok Sądu Rejonowego dla W. z dnia 9 września 2022r., sygn..akt (...), dot. M. B.	k.3125- 3126		
Wyrok Sądu Apelacyjnego we W. z dnia 6 października 2022r., sygn. akt (...) z uzasadnieniem	k.3193-3238		
Wyjaśnienia oskarżonego P. P.	k.2847v		
1.1.3. Ponadto P. P. w nieustalonym dniu 2019r. w S. posiadał substancje psychotropowe w postaci kokainy i amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 6 gramów. Powyższe substancje P. P. nabył od M. S..	Zeznania świadka M. S.	k. 2127-2130, 2566-2568	k.
Opinia psychologiczna dotycząca M. S.	k. 2088-2100		

Wyjaśnienia oskarżonego P. P. z dnia 23 lipca 2021r.	k.2537-2539		
Wyjaśnienia oskarżonego P. P.	k.2847v		
1.1.4. W nieustalonym okresie 2011r. we W. P. P. posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 10-15 gramów. Powyższy środek nabył co najmniej 6 krotnie w powyższych ilościach od M. S..	Zeznania M. S.	k. 2127-2130, k. 2566-2568	
Opinia psychologiczna dotycząca M. S.	k. 2088-2100		
Wyjaśnienia oskarżonego P. P.	k.2537-2539		
Wyjaśnienia oskarżonego P. P.	k.2847v		
1.1.5. P. P. nie jest chory psychicznie i nie był chory psychicznie w czasie popełnienia zarzucanych mu czynów. Nie jest też upośledzony umysłowo. Biegli wykluczyli również inne zakłócenia czynności psychicznych, mogące mieć wpływ na ocenę poczytalności P. P.. Podawany przez oskarżonego sposób zażywania substancji	Opinia sądowo-psychiatryczna	k. 2276-2278	

psychoaktywnych nie nosi cech uzależnienia. Nie było przeciwwskazań do jego uczestniczenia w postępowaniu karnym.			
1.1.6. P. P. ma wykształcenie średnie, jest żonaty, ma na utrzymaniu dwoje dzieci w wieku (...), utrzymuje się z (...), uzyskuje dochód około 1000-1500 zł. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo od uzależnienia.	Dane o osobie oskarżonego P. P.	k.	
1.1.7. P. P. nie był uprzednio karany.	Dane o karalności	k. 2425, k.2426	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
--	--	--	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
---	---	---	
1.OCena DOWOdów			

0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.- 1.1.2.	częściowe wyjaśnienia P. P.	<p>Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie popełnienia czynów opisanych w pkt I i II części wstępnej wyroku, w przeważającej większości zasługują na wiarę. P. P. złożył wyczerpujące wyjaśnienia, wskazując na wiele szczegółów istotnych w sprawie, opisując przebieg przestępczego działania w zakresie produkcji tzw. „dopalaczy” i ich sprzedaży, sposobu funkcjonowania grupy przestępczej.</p> <p>Sąd miał bezpośredni kontakt z oskarżonym i w oparciu o bezpośrednio spostrzeżenia w czasie składania przez niego wyjaśnień mógł nabrać osobistego przekonania, co do wiarygodności prezentowanych relacji (sposstrzeżenia i wrażenia odniesione w trakcie bezpośredniego przesłuchania).</p>	
1.1.1. 1.1.2. 1.1.3 1.1.4	Zeznania Świadka M. S.	Zeznania zasługują na przyznanie im waloru wiarygodności, są logiczne, spójne i korespondują z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Świadek nie miał powodów	

		do składania fałszywych zeznań. Jego relacja ma potwierdzenie również w dowodach z dokumentów, a nadto znajduje swoje oparcie w zasadach racjonalnego rozumowania i doświadczenia życiowego.	
1.1.1. 1.1.2.	zeznania świadka Ł. W.	Zeznania zasługują na przyznanie im waloru wiarygodności. Świadek nie miał powodów do składania fałszywych zeznań. Jego relacja została uwiarygodniona zasadami logiki i doświadczenia życiowego. W ocenie Sadu brak jest racjonalnych powodów, dla których miałby przekazywać nieprawdziwe informacje i spostrzeżenia. Sąd miał bezpośredni kontakt ze świadkiem i w oparciu o bezpośrednio spostrzeżenia w czasie składania przez niego zeznań mógł nabrać osobistego przekonania, co do wiarygodności prezentowanych relacji (sposrzeżenia i wrażenia odniesione w trakcie bezpośredniego przesłuchania).	
Zeznania świadka P. W.	Zeznania zasługują na przyznanie im waloru wiarygodności, są logiczne, spójne i korespondują z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym		

Zeznania świadka J. K.	Zeznania zasługują na przyznanie im walurowiarygodności, są logiczne, spójne i korespondują z pozostałym zebranym w sprawie materiałem dowodowym		
	Zeznania świadka F. M.	Zeznania zasługują na przyznanie im walurowiarygodności, są logiczne, spójne i korespondują z pozostałym zebranym w sprawie materiałem dowodowym	
Zeznania świadka K. N. (1)	Zeznania zasługują na przyznanie im walurowiarygodności, są logiczne, spójne i korespondują z pozostałym zebranym w sprawie materiałem dowodowym		
Zeznania świadka P. Z.	Zeznania zasługują na przyznanie im walurowiarygodności, są logiczne, spójne i korespondują z pozostałym zebranym w sprawie materiałem dowodowym		
Zeznania świadka J. T.	Zeznania zasługują na przyznanie im walurowiarygodności, są logiczne, spójne i korespondują z pozostałym zebranym w sprawie materiałem dowodowym		

Zeznania świadka M. R.	Zeznania zasługują na przyznanie im waloru wiarygodności, są logiczne, spójne i korespondują z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym	
Zeznania świadka Ł. M.	Zeznania zasługują na przyznanie im waloru wiarygodności, są logiczne, spójne i korespondują z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym	
Opinia biegłego sądowego z zakresu informatyki P. M. (2)	Opinia jest jasna pełna i logiczna i sporządzona zgodnie ze sztuką	
Opinia biegłego sądowego z zakresu informatyki P. M. (2)	Opinia jest jasna pełna i logiczna i sporządzona zgodnie ze sztuką.	
Protokół oględzin	Dowód obiektywny, pozyskany zgodnie z prawem.	
Protokół kontroli sanitarnej z dnia 29 października 2013r. numer (...)	Dowód obiektywny, pozyskany zgodnie z prawem.	
Protokół kontroli sanitarnej z dnia 06 luty 2014r. numer (...)	Dowód obiektywny, pozyskany zgodnie z prawem.	
Decyzja numer (...) Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego we W. z dnia 6 luty 2014r.	Dowód wiarygodny i sporządzony przez właściwy organ.	

Decyzja numer (...) Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego we W. z dnia 6 luty 2014r.	Dowód wiarygodny i sporządzony przez właściwy organ.	
Opinia numer (...) z przeprowadzonych badań z zakresu chemii z dnia 21.10.2014r.	Opinia jest jasna pełna i logiczna i sporządzona zgodnie ze sztuką.	
Wyrok Sądu Okręgowego we W. z dnia 21 marca 2022r. sygn. akt (...) dot. M. S.	Dowód wiarygodny, potwierdzający karalność M. S..	
Wyrok Sadu Rejonowego w O. z dnia 10 maja 2022r. sygn. akt (...) dot. A. O.	Dowód wiarygodny potwierdzający karalność A. O..	
Wyrok Sądu Rejonowego dla W. z dnia 9 września 2022r., sygn..akt (...), dot. M. B.	Dowód wiarygodny potwierdzający karalność M. B..	
	Wyrok Sądu Apelacyjnego we W. z dnia 6 października 2022r., sygn. akt (...) z uzasadnieniem	Dowód nie kwestionowany przez strony odnoszący się do wyroku Sądu Okręgowego we W. w sprawie (...).
Opinią sądowno-lekarska biegłego J. N. z dnia 08.12.2017r.	Opinia jako odpowiadająca wymogom prawa, tj. jasna, pełna i niezawierająca sprzeczności oraz oparta na specjalistycznej wiedzy stanowiła pełnowartościowy materiał dowodowy.	
Opinia biegłego M. Z. z dnia 18.12.2017r. Op.A.. (...) (...)	Opinia jako odpowiadająca wymogom prawa, tj. jasna, pełna i niezawierająca	

	<p>sprzeczności oraz oparta na specjalistycznej wiedzy stanowiła pełnowartościowy materiał dowodowy.</p>	
<p>Opinia sądowo-toksykologiczna z dnia 27.06.2018r. Instytutu (...)</p>	<p>Opinia jako odpowiadająca wymogom prawa, tj. jasna, pełna i niezawierająca sprzeczności oraz oparta na specjalistycznej wiedzy stanowiła pełnowartościowy materiał dowodowy.</p>	
<p>Ustna opinia uzupełniająca biegłego M. Z.</p>	<p>Biegły w sposób przekonujący uzasadnił stanowisko przedstawione w opisaney wyżej opinii pisemnej i brak było podstaw do twierdzenia, że zawiera ona błędy natury logicznej czy też jest ona niepełna lub niejasna.</p>	
<p>Opinia psychologiczna dotycząca M. S.</p>	<p>Opinia jako odpowiadająca wymogom prawa, tj. jasna, pełna i niezawierająca sprzeczności oraz oparta na specjalistycznej wiedzy stanowiła pełnowartościowy materiał dowodowy.</p>	
<p>Opinia z zakresu kryminologii przestępczości narkotykowej, slangu narkotykowego</p>	<p>Opinia jako odpowiadająca wymogom prawa, tj. jasna, pełna i niezawierająca sprzeczności oraz oparta na specjalistycznej wiedzy stanowiła pełnowartościowy materiał dowodowy.</p>	

	Opinia sądowo-psychiatryczna	Opinia jako odpowiadająca wymogom prawa, tj. jasna, pełna i niezawierająca sprzeczności oraz oparta na specjalistycznej wiedzy stanowiła pełnowartościowy materiał dowodowy.	
	Dane o osobie oskarżonego	Dane nie kwestionowane przez strony pozwalające na ustalenie sytuacji rodzinnej i majątkowej oskarżonego.	
	Dane o karalności	Dowód wiarygodny potwierdzający niekaralność oskarżonego P. P..	
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1.- 1.1.2. 1.1.3-1.1.4.	częściowe wyjaśnienia oskarżonego P. P.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego P. P. w zakresie, w którym nie przyznał się do winy, w odniesieniu do popełnienia czynów opisanych w pkt III i IV części wstępnej wyroku, tłumacząc to zemstą z strony M. S., a także w zakresie umniejszającym jego rolę	

		<p>w procedurze i udział w grupie przestępczej. Sąd z uwagą przeanalizował wyjaśnienia oskarżonego i uznał, że w tym zakresie mają one jedynie służyć ograniczeniu jego odpowiedzialności karnej. Twierdzenia te pozostawały w sprzeczności z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym.</p>	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	P. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd uznał, że wina i sprawstwo P. P. nie budzi wątpliwości. P. P. wypełnił swoim zachowaniem znamiona czynu z 258 § 1 kodeksu karnego.</p> <p>Zgodnie z treścią art. 258 § 1 k.k. opisane w nim przestępstwo popełnia sprawca, który bierze udział w zorganizowanej grupie albo związku mających na celu popełnienie przestępstwa</p>			

lub przestępstwa skarbowego.

W orzecznictwie i doktrynie zgodnie wskazuje się na pewne cechy, charakteryzujące ten specyficzny związek przestępczy. Przede wszystkim podkreśla się, że tworzy ją grupa przynajmniej trzech osób. Ponadto cechować ją musi pewna struktura organizacyjna, która przejawia się w podziale ról i koordynowaniu działań członków grupy (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 25.03.1999 r., II AKA 45/99, OSA 2000/2, poz. 15, wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 20.01.2016 r., II AKA 328/15, LEX nr 2008333). Pomimo wskazanego elementu organizacyjnego nie jest jednak konieczne, aby wszyscy członkowie grupy wspólnie uzgadniali sposób popełnienia wszystkich przestępstw i wszyscy wzajemnie się znali. Muszą jednak mieć świadomość działania właśnie w ramach takiej grupy. Ważne jest przy tym, aby owo zorganizowanie występowało łącznie z porozumieniem sprawców, tworzących grupę. Kolejnym elementem wyróżniającym ten typ przestępczego współdziałania jest istnienie kierownictwa

i pewnej dyscypliny. Przywódca grupy nie musi być przy tym ciągle ten sam i nie musi być także założycielem grupy. Możliwe są zatem różne konfiguracje w zakresie przywództwa, w tym swoisty podział tej funkcji między kilka osób, istnienie różnych stopni przywództwa na różnych poziomach grupy. Grupa winna cechować się pewnym stopniem zorganizowania, przy czym nie musi on być szczególnie wysoki. Kolejna cecha wyróżniająca tę grupę, to moment jej zorganizowania. Winno to nastąpić przed dokonaniem planowanych przestępstw. Jest to cecha, która odróżnia taką formę współdziałania od zwykłego współsprawstwa, czyli działania wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, które może zaistnieć nawet w chwili dokonywania przestępstwa, a nawet realizowania jego kolejnych znamion. I na koniec należy odwołać się do elementu trwałości, który cechować ma grupę, a oznacza popelnianie przestępstw w ciągły sposób, zapewniający stały dochód przez określony czas (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 14.06.2017 r., II AKa 52/17, LEX nr 2344211).

Inna zaproponowana w piśmiennictwie definicja zorganizowanej grupy przestępczej wskazuje, że „zorganizowana grupa przestępcza to ugrupowanie składające się z co najmniej 3 osób, posiadające trwałą strukturę pionową (z wyodrębnionym ośrodkiem decyzyjnym) albo poziomą (bez wyodrębnionego ośrodka decyzyjnego), wykazujące odrębności od zasad przyjętych w danym społeczeństwie i nie identyfikujące się z nimi, o więziach psychologicznych łączących poszczególne jednostki, świadomie zmierzające do realizacji zamierzonego celu jakim jest popełnienie czynu zabronionego” (M. Marciniak „Zorganizowana grupa i związek przestępczy w świetle orzecznictwa sądowego oraz poglądów doktryny – wybrane zagadnienia”, *Wojskowy Przegląd Prawniczy* nr 4, 2017r.).

Zgodzić należy się ze stanowiskiem, że dla przypisania sprawcy odpowiedzialności za działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej nie jest konieczna szczegółowa znajomość nie tylko członków grupy, ale i podziału ról (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z dnia 17 czerwca 2020 r. II AKa 4/20, LEX nr 3146597). Dla bytu przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. nie jest konieczna jednak wiedza poszczególnych sprawców o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, potwierdzenia udziału w grupie, czy też wyboru kierownictwa. Wystarczające jest zatem, że sprawca ma świadomość istnienia grupy, akceptuje jej cele przestępcze i godzi się, by je realizowano. Co więcej, wystarczające jest, gdy sprawca przystępując do grupy nie jest pewien jej przestępczego charakteru, godząc się jednak z możliwością posiadania przez nią takich cech (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 19 czerwca 2019 roku, sygnatura akt II AKa 47/19, LEX nr 3021576). Podkreślić należy, że przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. może być popełnione także z zamiarem ewentualnym.

Analiza tak przedstawionych znamion przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. w zestawieniu z ustalonym w oparciu o zebrane dowody stanem faktycznym prowadzi do wniosku, że oskarżony P. P. zrealizował wszystkie znamiona tego przestępstwa.

P. P. miał świadomość działania grupy przestępczej i swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 258 § 1 k.k., o czym świadczy chociażby treść jego wyjaśnień. Oskarżony wiedział, że działał w zorganizowanej grupie przestępczej, kierowanej przez Ł. W. ps. (...) i M. W. ps. (...). Znał zasady funkcjonowania grupy i swoją rolę w niej.

Oskarżony miał świadomość działania grupy, jej zadań, zgodził się na ich warunki, decydując się na współpracę. Działanie grupy wymagało odpowiedniego poziomu zorganizowania.

Wieloosobowy skład grupy, potwierdzony dokonanymi zatrzymaniami i zeznaniami innych członków grupy, był zatem objęty świadomością oskarżonego podobnie zresztą, jak samo istnienie takiej grupy. Oskarżony z całą pewnością miał świadomość tego, że należy do grupy, mającej na celu popełnianie przestępstw.

Należy również zauważyć, że prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego we W. z dnia 16 lipca 2021r., sygn. akt (...) większość członków grupy, w tym Ł. W., M. W. zostało prawomocnie

<p>skazanych za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.</p> <p>Wskazać także należy, że strona podmiotowa tego formalnego przestępstwa obejmuje obie odmiany umyślności, zatem wystarczające jest, że sprawca ma świadomość istnienia grupy, akceptuje jej cele przestępcze i godzi się, by je realizowano. Oskarżonego łączyła pełna gotowość do popełniania przestępstw w ramach grupy i na jej rzecz.</p>			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	II.	P. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Wina i sprawstwo oskarżonego w zakresie czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku i przypisanego w punkcie II części dyspozytywnej wyroku tj. popełnienia przestępstwa z art. 165 § 1 pkt 2 k.k. i art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 165 § pkt 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. nie budzi wątpliwości.</p> <p>Jak trafnie wskazano w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 27 listopada 2019 r. sygn. akt II Aka 97/19 (k. 3076-3096 t.</p>			

XXIII) „ustawą z dnia 8.10.2010 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz.U. 2010.1396), która weszła w życie z dniem 27.11.2010 r. do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (dalej UPN) został dodany art. 44b, w którym został wprowadzony zakaz wytwarzania i wprowadzania do obrotu na terenie kraju środków zastępczych. Zakaz ten ma charakter bezwzględny. Sankcją za jego naruszenie jest kara pieniężna, którą wymierza właściwy państwowy inspektor sanitarny, w formie decyzji administracyjnej, na podstawie art. 52a UPN. Ustanowienie zakazu wytwarzania i wprowadzania do obrotu środków zastępczych stanowiło reakcję na dynamicznie rozwijającą się sprzedaż nowych substancji posiadających działanie psychoaktywne, nazywanych potocznie „dopalaczami”. Celem wprowadzenia wymienionego zakazu było zatem przeciwdziałanie rozwojowi tego zjawiska. Ustawodawca nie zdecydował się jednak na penalizację różnorodnych zachowań polegających na przekazywaniu innym osobom środków zastępczych (m.in. wytwarzania, wprowadzania do obrotu,

uczestniczenia w obrocie czy udzielania ich innej osobie). W zamiarze ustawodawcy, jedynym narzędziem realizacji ustanowionego w art. 44b UPN zakazu wytwarzania i wprowadzania do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej środków zastępczych, miało być zastosowanie sankcji administracyjnej w postaci kary pieniężnej przewidzianej w art. 52a ww. ustawy. Taki zabieg miał zapewnić szybką i skuteczną reakcję na pojawiające się na masową skalę przypadki zagrożenia życia i zdrowia ludzi po użyciu tzw. „dopalaczy”, co wynika z istoty kary administracyjnej, która ma charakter obiektywny i prewencyjny, bez konieczności ustalania winy sprawcy (por. wyr. WSA w Warszawie z dnia 21.02.2019 r., VII SA/Wa 1657/18). Z art. 52a ust. 1 UPN wynika, że odpowiedzialności administracyjnej podlega każda osoba, która wprowadza do obrotu środek zastępczy (tzw. dopalacze). W utrwalonym orzecznictwie sądów administracyjnych zgodnie przyjmuje się, że przez „wprowadzenie do obrotu”, o jakim mowa w art. 52a ust. 1 UPN, należy rozumieć udostępnienie w jakiegokolwiek formie i jakimkolwiek celu osobie trzeciej odpłatnie lub nieodpłatnie, środka

zastępczego (zob. wyr. NSA z dnia 15.02.2019 r., II OSK 768/17; wyr. NSA z dnia 9.09.2015 r., II OSK 77/14; wyr. NSA z dnia 8.07.2015 r., II OSK 2965/13; wyr. WSA w Warszawie z dnia 21.02.2019 r., VII SA/Wa 1657/18; wyr. WSA w Krakowie z dnia 28.03.2019 r., III SA/Kr 989/18). W ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii ustanowiony został zatem reżim odpowiedzialności karnej dotyczący wytwarzania i wprowadzania do obrotu środków odurzających i substancji psychotropowych (rozdział 7 ustawy) oraz odpowiedzialności administracyjnej za wytwarzanie i wprowadzanie do obrotu środków zastępczych, czyli „dopalaczy” (rozdział 6a UPN).

Jak trafnie zatem wywodzi Sąd Apelacyjny we Wrocławiu we wskazanym wyżej wyroku o sygn. akt II Aka 97/19 „bez znaczenia jest przy tym okoliczność, że wymienione zachowania nie były penalizowane na gruncie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii czy kodeksu karnego, a stanowiły jedynie delikt administracyjny. Istotne znaczenie ma zaś okoliczność, że w porządku prawnym zaczęła obowiązywać

norma zabraniająca i wytwarzania i wprowadzania do obrotu środków zastępczych, czyli tzw. dopalaczy. Dodać należy, że przed zmianą wprowadzoną ustawą z dnia 20.07.2018 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. 2018.1490), przez środek zastępczy należało rozumieć produkt zawierający, co najmniej jedną nową substancję psychoaktywną lub inną substancję o podobnym działaniu na ośrodkowy układ nerwowy, który może być użyty zamiast środka odurzającego lub substancji psychotropowej lub w takich samych celach jak środek odurzający lub substancja psychotropowa, których wytwarzanie i wprowadzanie do obrotu nie jest regulowane na podstawie przepisów odrębnych (art. 4 pkt 27 UPN). Dodać należy, że wymieniona definicja środka zastępczego nie uzależnia zakwalifikowania danego produktu do gamy środków zastępczych od wyraźnego określenia jego nazwy w treści aktu wykonawczego do UPN. O zakwalifikowaniu produktów, jako środków zastępczych decyduje sposób działania tych środków, który verba legis ma być podobny do

działania na ośrodkowy układ nerwowy środków odurzających i substancji psychotropowych.

Regulacja ustawowa, mająca na celu ochronę najistotniejszych dóbr, jakimi są zdrowie i życie ludzkie, wymaga dokonania wykładni terminu „środek zastępczy”, w której nie będzie możliwe obchodzenie przepisów o zakazie wytwarzania, przywozu i wprowadzania do obrotu tych środków, jako substancji o nowym nieznanym dotąd prawodawcy składzie, działających na układ nerwowy człowieka”.

Brak karalności wytwarzania i wprowadzania do obrotu środków zastępczych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii nie świadczy o tym, że takie zachowanie nie stanowi czynu zabronionego na gruncie prawa karnego. Ustanowienie penalizacji wytwarzania i handlu środkami zastępczymi wiązałoby się z koniecznością karalności takich zachowań niezależnie od tego, czy ich skutkiem jest spowodowanie niebezpieczeństwa powszechnego dla życia lub zdrowia ludzi. Karze kryminalnej podlegałyby zatem zachowania polegające na wytwarzaniu i

wprowadzaniu do obrotu środków zastępczych jako takich. Z taką sytuacją mamy do czynienia w związku z penalizacją różnych zachowań dotyczących nowych substancji psychotropowych w ustawie z dnia 20.07.2018 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Dz. U. 2018.1490.

Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 31.05.2017 r., I KZP 5/17 wyraził jednoznaczny pogląd, że „wyczerpuje dyspozycję art. 165 § 1 pkt 2 KK sprzedaż tzw. dopalaczy [...] jeżeli [...] działają na użytkownika w sposób niebezpieczny dla jego życia i zdrowia. Bez znaczenia dla bytu przestępstwa jest to, że część nabywców wiedziała o faktycznym przeznaczeniu towaru, jeżeli dostęp do niego miał powszechny charakter, a więc również dla osób <niewtajemniczonych>”.

W wymienionym orzeczeniu SN wyraził też pogląd, że jeżeli wprowadzany do obrotu towar jest faktycznie innym produktem, niż wynika to z jego opisu na opakowaniu albo z nazwy, a jest to towar szkodliwy dla zdrowia w stopniu stanowiącym niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia

wielu osób, to jego wyprodukowanie lub wprowadzenie do obrotu wyczerpuje treść art. 165 § 1 pkt 2 KK. Wymienione poglądy uzyskały akceptację w innych orzeczeniach Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych (zob. wyr. SN z 28.11.2018 r., V KS 21/18; wyr. SN z 23.05.2019 r., III KK 94/18; post. SA w Gdańsku z 10.10.2018 r., II AKz 474/18; wyr. SA w Katowicach z 21.11.2018 r., II AKa 395/18). Wynika stąd, że przestępstwo z art. 165§1 pkt 2 KK stanowi wytwarzanie i wprowadzanie do obrotu nie „jakichkolwiek” dopalaczy, czy środków zastępczych, ale tylko takich, które spełniają dwa warunki. Mianowicie, 1) stanowią substancje szkodliwe dla zdrowia o takim ładunku szkodliwości, że 2) stwarza to niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia wielu osób. Takie niebezpieczeństwo charakteryzuje się rozległością zagrożenia w stosunku do większej liczby ludzi (zob. wyr. SN z 20.05.1998 r., II KKN 37/98). Należy zauważyć, że w art. 165 § 1 pkt 2 KK nie chodzi o penalizację wytwarzania i wprowadzania do obrotu „dopalaczy”, czy środków zastępczych jako takich, ale substancji, które są szkodliwe dla zdrowia w stopniu stwarzającym niebezpieczeństwo dla

życia lub zdrowia wielu osób.

Oskarżony podnosił, że osoby nabywające „dopalacze” były informowane, że są to środki szkodliwe dla zdrowia. Środki te były sprzedawane z zastrzeżeniem, że nie nadają się do spożycia i że „dopalacze” były wprowadzane do obrotu jako pochłaniacze wilgoci. Ich użycie zgodnie z przeznaczeniem deklarowanym na etykiecie nie stwarzało niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia. Powyższe nie jest prawdą, gdyż nabywcy „dopalaczy” byli informowani nie o szkodliwości tych środków, ale o szkodliwości pochłaniaczy wilgoci bądź podobnych towarów sprzedawanych pod pozorem „dopalaczy”. Na etykiecie „pochłaniaczy wilgoci” bądź innych podobnych towarów wytwarzanych przez oskarżonego zamieszczone było ostrzeżenie, że są to produkty niebezpieczne dla zdrowia. Ostrzeżenie o niebezpieczeństwie odnosiło się do formalnie, a nie do rzeczywiście sprzedawanego towaru. Oskarżony nie informował kupujących, że w rzeczywistości kupują „dopalacze”, a nie pochłaniacze wilgoci, środek do czyszczenia komputerów, czy inny

towar, którego nazwa zamieszczona była na etykiecie. Oskarżony nie informował też o składzie i właściwościach rzeczywistego produktu, który był sprzedawany. Na etykiecie sprzedawanych środków nie było informacji, że w rzeczywistości jest to „dopalacz”, ani informacji o jego składzie i właściwościach. Nie było tym samym informacji, że „dopalacz” jest niebezpieczny dla zdrowia lub życia człowieka.

W typie czynu zabronionego, o którym mowa w art. 165 § 1 pkt 2 KK skutkiem wyrabiania lub wprowadzania do obrotu szkodliwych dla zdrowia substancji jest spowodowanie niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia wielu osób. W pisemnej opinii z dnia 18.12.2017r. k.31363139 oraz w zeznaniach złożonych na rozprawie w dniu 14 października 2022r. k. 3161-3166, biegły M. Z. powołując się przyjętą przez Światową Organizację Zdrowia (...) definicję pojęcia „zdrowie człowieka”, jako pełny dobrostan fizyczny, psychiczny i społeczny stwierdził, że każda z substancji która była przedmiotem opiniowania tj. (...) oraz 3C. zakłóca prawidłowe funkcjonowanie organizmu osób, które

przyjmują te substancje. Zakłócenia organizmu mogą odbywać się na poziomie fizycznym przez, np. wywołanie zaburzeń rytmu serca albo na poziomie psychicznym przez wywołanie zaburzeń postrzegania i odbioru bodźców, a w wypadku przyjęcia większej dawki – halucynacji wzrokowych, słuchowych lub dotykowych. W świetle wymienionej opinii stwierdzić zatem należy, że katynony oraz ich pochodne, tj. (...), (...), (...) (...), (...) (...), (...), (...) - (...), (...), t., 2C., 3C., 4 C. stanowią substancje szkodliwe dla zdrowia w rozumieniu przepisu art. 165 §1 pkt 2 KK. Przyjęcie takich substancji i odurzenie się nimi stwarza niebezpieczeństwo dla zdrowia, a nawet życia ludzi, w znaczeniu, o którym mowa w ww. przepisie.

Opinia biegłego M. Z. z dnia 18.12.2017r. uzupełniona przesłuchaniem biegłego na rozprawie jest opinią pełną, logiczną, jasną, zatem na podstawie art. 201 k.p.k. Sąd oddalił wniosek obrońcy oskarżonego o dopuszczenie dowodu z opinii instytucji naukowej ((...) w K.).

Zachowanie oskarżonego wypełniło znamiona przestępstwa z art. 165 § 1 pkt 2 k.k.

Dyspozycję wymienionego przepisu wypełnia ten, kto sprowadza niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia wielu osób albo dla mienia w wielkich rozmiarach, wyrabiając lub wprowadzając do obrotu szkodliwe dla zdrowia substancje, środki spożywcze lub inne artykuły powszechnego użytku lub też środki farmaceutyczne nie odpowiadające obowiązującym warunkom jakości. „Przepisy art. 165 k.k. penalizują sprowadzenie stanów, które są zagrożeniem dla bezpieczeństwa powszechnego. Nie mają one charakteru gwałtownych zdarzeń. Niebezpieczeństwo nie musi być bezpośrednie, musi jednak być realne i konkretne (wyrok SN z 12.06.1987r., III KR 205/87, OSNPG 1988/8, poz. 79; Marek, Komentarz). Przedmiotem ochrony tego przestępstwa jest bezpieczeństwo powszechne. Skutkiem jest wystąpienie jednego ze zdarzeń wskazanych w przepisie oraz stan niebezpieczeństwa. Sprowadzanie niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia wielu osób może polegać na wyrabianiu lub wprowadzaniu do obrotu szkodliwych dla zdrowia substancji. „Wyrabianie” polega na wytwarzaniu

wskazanych środków lub produktów, które uprzednio nie istniały. Z kolei „wprowadzaniem do obrotu” jest każde puszczenie ich w obieg, odpłatne lub nieodpłatne, detaliczne lub hurtowe (por. Marek Kulik. Komentarz aktualizowany do art. 165 k.k. LEX Omega dla Sądów). Pojęcie „wiele osób” w doktrynie i orzecznictwie nie jest jednolicie rozumiane. Niektórzy autorzy wskazują, że chodzi tu o minimum sześć osób (Buchała [w:] Zoll, 1999, s. 331, podobnie Bogdan [w:] wróbel, Zoll II/1 s. 442i Petasz [w:] Kólikowski Zawłocki, Szczególna I, s. 315), inni, że minimum dziesięć (por. Stefański [w:] Wąsek, Zawłocki I, s. 510-511; Wojciechowski, Kodeks, s. 310, Sygit, ocena s. 301; Piórkowska – Flieger [w:] Kodeks, red. Bojarski, s. 376). Prezentowane jest również stanowisko, zgodnie z którym znaczenie wielości nabiera różnego rozumienia w zależności od okoliczności faktycznych (postanowienie Sądu Najwyższego z 11.01. 2017 r., III KK 196/06, OSNKW 2017, nr 5, poz. 25). Przestępstwo z art. 165 § 1 k.k. jest przestępstwem powszechnym i może być popełnione tylko umyślnie w obu postaciach zamiaru (por. Tomasz Oczkowski.

Komentarz do art. 165 k.k.
LEX Omega dla Sądów).

W życiu codziennym występuje wiele substancji oraz produktów z nich wytworzonych, które są z założenia szkodliwe dla zdrowia (np. rozpuszczalniki, kleje, farby). Artykuły te nie stwarzają jednak niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia wielu osób, gdyż są produkowane i wprowadzane do obrotu przy uwzględnieniu opracowanych norm bezpieczeństwa – w odpowiednich opakowaniach, przy zachowaniu reguł ostrożności, na etykietach są umieszczone informacje na temat danego środka, tj. jego nazwa, podaje się możliwe działania niepożądane w przypadku bezpośredniego zetknięcia się z tym środkiem, sposób reagowania na takie sytuacje. Artykuły te ponadto są bezpieczne, jeżeli są używane zgodnie z ich przeznaczeniem, przy czym cel ich użycia jest dla nabywającego jasny – np. powszechnie wiadomo, że klej służy do klejenia, a farba do malowania. Inna sytuacja będzie natomiast w przypadku, gdy substancja szkodliwa dla zdrowia, która jest dopuszczona do obrotu, będzie rozprowadzana w sposób niezgodny z opracowanymi normami i standardami – wówczas

może dojść do wywołania stanu niebezpieczeństwa i zdrowia wielu osób. Nie można na gruncie prawnokarnym sytuacji związanej z produkcją i obrotem dopalaczami, w których składzie znajdują się substancje co do zasady niezdelegalizowane, utożsamiać z sytuacją związaną z produkcją i obrotem alkoholem. Wyrób, przechowywanie, sprzedaż alkoholu podlega całej gamie regulacji prawnych, które mają na celu zminimalizowanie negatywnych skutków tego produktu, tak w wymiarze zdrowotnym, jak i społecznym. Alkohol z pewnością jest substancją niebezpieczną, szkodliwą dla zdrowia. Z uwagi jednak na uregulowania prawne, nie można mówić, że jego wyrób lub wprowadzanie do obrotu spowoduje niebezpieczeństwo powszechne. Obie sfery podlegają bowiem ścisłej kontroli państwa. Przykładowo zgodnie z prawem alkohol może być sprzedawany tylko przez podmioty, które uzyskały koncesję, nie mogą go nabywać osoby poniżej 18 lat, od lat są prowadzone akcje i programy uświadamiające społeczeństwo na temat negatywnych skutków nadużywania alkoholu. W zasadzie każdy dorosły człowiek wie, jakich skutków może się

spodziewać po wypiciu alkoholu. Dopalacze natomiast nie podlegają żadnej kontroli prawnej, są sprzedawane wszystkim niezależnie od wieku, bez informowania o składzie i możliwych skutkach zdrowotnych, o tym, ile danego środka można w sposób w miarę bezpieczny zażyć. Z tych względów przy zachowaniu regulacji prawnych wyrób i wprowadzanie do obrotu alkoholu nie spowoduje niebezpieczeństwa powszechnego, natomiast wyrób i wprowadzanie do obrotu dopalaczy może do takiego stanu doprowadzić.

Z uwagi na to, że oskarżony w ramach prowadzonej przestępczej działalności podejmował wiele zachowań w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w kwalifikacji prawnej przypisanego mu czynu znalazł się art.12 k.k. Nadto oskarżony z popełnienia przestępstw, uczynił sobie stałe źródło dochodu, co uzasadniało zastosowanie art. 65 § 1 k.k.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	IV.	P. P.
---	---	-----	-------

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p><i>Wina i sprawstwo oskarżonego P. P. w zakresie popełnienia przestępstwa z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii nie budzi wątpliwości.</i></p> <p>Przedmiotem ochrony w art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest życie i zdrowie społeczeństwa jako całości (życie i zdrowie publiczne). Strona przedmiotowa przestępstwa z art. 62 cytowanej ustawy sprowadza się do niezgodnego z przepisami tej ustawy posiadania środków odurzających lub substancji psychotropowych. Posiadanie jest stanem polegającym na faktycznym władztwie nad rzeczą, nie jest jednakże utożsamiane z posiadaniem i dzierżeniem w rozumieniu przepisów prawa cywilnego. Posiadaniem jest każde, niezależne od czasu trwania, a zatem choćby krótkotrwałe, faktyczne władztwo nad rzeczą. Posiadaniem środka odurzającego lub substancji psychotropowej w rozumieniu art. 62 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu</p>	

narkomanii jest każde władanie takim środkiem lub substancją, a więc także związane z jego użyciem lub zamiarem użycia (wyrok SN z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt I KZP 24/10, OSNKW 2011/1/2).

Dla wypełnienia znamion tego przestępstwa wystarczające jest zatem zaistnienie stanu, w którym sprawca - choćby przez krótki okres czasu - roztacza swoje faktyczne władztwo nad substancją zaliczaną przez ustawę do narkotyków, nawet jeżeli czyni to w celu użycia lub z zamiarem użycia w/w substancji, jak wynika także z w/w cytowanego orzeczenia Sądu Najwyższego, z którym Sąd w tym składzie w pełni zgadza się. Z punktu widzenia prawno-karnej oceny zachowania oskarżonego nie ma więc znaczenia okres, w jakim posiadał w/w narkotyki. Dla przypisania sprawcy czynu z art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wystarczająca jest bowiem, oprócz stwierdzenia obiektywnej przesłanki w postaci faktycznego władztwa nad narkotykami, dodatkowa przesłanka w postaci świadomości sprawcy co do tego, iż znajduje się on w posiadaniu narkotyków.

Oskarżony ostatecznie nie przyznał się do popełnienia powyższego

czynu, jednakże jego sprawstwo nie budzi wątpliwości. Jak wynika z zeznań świadka M. S., którym Sąd dał wiarę jako logicznym, spójnym i zgodnym z pozostałym zebrany materiałem dowodowym, świadek ten sprzedał w 2019r. w S. oskarżonemu substancje psychotropowe w postaci kokainy i amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 6 gramów.

Na podstawie dokonanych ustaleń faktycznych i oceny dowodów wątpliwości Sądu nie budzi zrealizowanie przez oskarżonego znamion czynu z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	VI.	P. P.
---	---	-----	-------

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

Wina i sprawstwo oskarżonego P. P. w zakresie popełnienia przestępstwa z art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii nie budzi wątpliwości.

Przedmiotem ochrony w art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu

narkomanii jest życie i zdrowie społeczeństwa jako całości (życie i zdrowie publiczne). Strona przedmiotowa przestępstwa z art. 62 cytowanej ustawy sprowadza się do niezgodnego z przepisami tej ustawy posiadania środków odurzających lub substancji psychotropowych.

Posiadanie jest stanem polegającym na faktycznym władztwie nad rzeczą, nie jest jednakże utożsamiane z posiadaniem i dzierżeniem w rozumieniu przepisów prawa cywilnego. Posiadaniem jest każde, niezależne od czasu trwania, a zatem choćby krótkotrwałe, faktyczne władztwo nad rzeczą. Posiadaniem środka odurzającego lub substancji psychotropowej w rozumieniu art. 62 ustawy z dnia 2 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest każde władanie takim środkiem lub substancją, a więc także związane z jego użyciem lub zamiarem użycia (wyrok SN z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt I KZP 24/10, OSNKW 2011/1/2).

Dla wypełnienia znamion tego przestępstwa wystarczające jest zatem zaistnienie stanu, w którym sprawca - choćby przez krótki okres czasu - roztacza swoje faktyczne władztwo nad substancją

zaliczaną przez ustawę do narkotyków, nawet jeżeli czyni to w celu użycia lub z zamiarem użycia w/w substancji, jak wynika także z w/w cytowanego orzeczenia Sądu Najwyższego, z którym Sąd w tym składzie w pełni zgadza się. Z punktu widzenia prawno-karnej oceny zachowania oskarżonego nie ma więc znaczenia okres, w jakim posiadał w/w narkotyki. Dla przypisania sprawy czynu z art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wystarczająca jest bowiem, oprócz stwierdzenia obiektywnej przesłanki w postaci faktycznego władztwa nad narkotykami, dodatkowa przesłanka w postaci świadomości sprawcy co do tego, iż znajduje się on w posiadaniu narkotyków.

Sąd podzielił kwalifikację prawną wskazaną w akcie oskarżenia uznając, że 10-15gramów środka odurzającego w postaci marihuany jest ilością znaczną o jakiej mowa w art. 62 ust. 2 powołanej powyżej ustawy. Jeżeli przedmiotem czynności wykonawczej przestępstw określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. Nr 179, poz. 1485 ze zm.) jest taka ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, która mogłaby jednorazowo

zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych, to jest to "znaczna ilość" w rozumieniu tej ustawy (Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2009 r. I KZP 10/09, LEX nr 518123, Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 września 2020r. sygn. akt II Aka 76/20). W przypadku marihuany i osób nie uzależnionych porcja konsumpcyjna może wynosić nawet 0,1 grama, zatem z ilości marihuany posiadanej przez oskarżonego można było wytworzyć około 150 działek konsumpcyjnych.

Oskarżony ostatecznie nie przyznał się do popełnienia powyższego czynu, jednakże jego sprawstwo nie budzi wątpliwości. Jak wynika z zeznań świadka M. S., którym Sąd dał wiarę jako logicznym, spójnym i zgodnym z pozostałym zebrany materiałem dowodowym, świadek ten sprzedał oskarżonemu marihuanę co najmniej sześciokrotnie w ilości nie mniejszej niż 10-15 gramów, czemu oskarżony nie przeczył w wyjaśnieniach składanych na etapie postępowania przygotowawczego.

Na podstawie dokonanych ustaleń faktycznych i oceny dowodów wątpliwości Sądu nie

budzi zrealizowanie przez oskarżonego znamion czynu z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	---	---
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	---	---	---
#	3.4. Umorzenie postępowania	---	---
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
	---	---	---
#	3.5. Uniewinnienie	---	---
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się	Przytoczyć okoliczności

		do przypisanego czynu	
P. P.	I.	I.	<p>Przy wymiarze kary za przypisane oskarżonemu przestępstwo Sąd dążył do tego, aby była ona adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, współmierna do winy oskarżonego, a nadto, aby mogła wywołać względem niego skutek zapobiegawczy i wychowawczy i wreszcie, aby mogła odnieść także skutek względem wszystkich potencjalnych sprawców, którzy dowiedzą się o treści wydanego wyroku, a tym samym konsekwencjach przypisanego oskarżonemu zachowania. Cele takie wynikają wprost z dyspozycji art. 53 § 1 k.k. Przepis ten wskazując dyrektywy wymiaru kary, które stanowią ramy, wewnątrz których Sąd w ramach swojej swobody kształtuje wymiar konkretnej kary. Swoboda uznania Sądu obejmuje przy tym wybór rodzaju kary i jej wymiar, wybór środka karnego, ewentualnego środka związanego z poddaniem sprawcy próbie, a także możliwość skorzystania z fakultatywnych instytucji sądowego wymiaru kary takich, jak nadzwyczajne złagodzenie i obostrzenie kary oraz odstąpienia od wymiaru kary. W tym zakresie należy dodatkowo podkreślić, że owa</p>

swoboda oznacza także, że „Sąd pierwszej instancji samodzielnie rozstrzyga kwestię wymiaru kary i nie jest w jakimkolwiek stopniu związany rozstrzygnięciami zawartymi w poprzednich uchylonych wyrokach, z wyjątkiem tych, co do których zachodzi zakaz reformationis in peius (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 1982 r., I KR 271/82, OSNKW 1983, nr 10-11, poz. 84).

Sąd podkreśla jednocześnie, że przy wymiarze kary baczyl, by zachodził ścisły związek pomiędzy rodzajem i intensywnością kary, a wagą przestępstwa, którą wyznacza przedmiotowa i podmiotowa strona czynu. To właśnie przestępstwo bowiem stanowi podstawę do orzeczenia kary, której miara jest społeczna szkodliwość czynu. Kara jako sprawiedliwa opłata nie może stanowić swoistego odwetu, czy tzw. społecznej zemsty na sprawcy. Wynikająca z art. 53 § 1 k.k. konieczność współmierności kary do stopnia społecznej szkodliwości czynu sprawcy powoduje zatem, że właśnie stopień społecznej szkodliwości czynu ma przede wszystkim wpływać na orzeczenie o karze. Z przepisu art. 115 § 2 k.k. wynikają natomiast okoliczności uwzględniane

przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu (rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych obowiązków a także postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia).

Przy uwzględnieniu tych zasad Sąd wymierzył P. P. karę 2 lat pozbawienia wolności, uznając, że kara w takim wymiarze jest karą adekwatną do stopnia winy oskarżonego. Kara orzeczona w wyższym wymiarze byłaby karą nazbyt surową. W opinii Sądu wymierzona kara czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełnia swoje zadania w zakresie prewencji generalnej, polegające na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa. Wymierzona oskarżonemu kara nie przekracza stopnia winy i społecznej szkodliwości zarzucanego przestępstwa. Z jednej strony jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę samą wysoką społeczną szkodliwość działania grupy przestępczej, (rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej szkody), rodzaj i rozmiar

			<p>ujemnych następstw czynu, cel działania grupy, którym było osiągnięcie korzyści majątkowej, kosztem naruszenia dobra chronionego prawem, którym jest zdrowie i życie ludzkie.</p> <p>Jednocześnie z drugiej strony Sąd miał na uwadze okoliczności korzystne dla oskarżonego takie jak, dotychczasowa niekaralność.</p>
P. P.	II.	II.	<p>Podtrzymując w całości poczynione wyżej uwagi dotyczące okoliczności uwzględnianych przy wymiarze kary, Sąd w przypadku drugiego z przypisanych oskarżonemu czynów wskazuje na dodatkowe okoliczności warunkujące wymierzenie oskarżonemu kary 4 lat pozbawienia wolności za czyn stanowiący przestępstwo z art. 165 § 1 pkt 2 k.k. i art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 165 § 1 pkt 2 k.k. w zw z art. 12 § 1 k.k. w zw z art. 65 § 1 k.k. na podstawie art. 165 § 1 pkt 2 k.k. w zw z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i na podstawie art. 33 § 1 i 3 kary grzywny w ilości 500 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 zł.</p> <p>Niejako sugestią ze strony ustawodawcy w zakresie abstrakcyjnie ujmowanego stopnia społecznej szkodliwości</p>

czynu stanowi samo ustawowe zagrożenie karą. Właśnie określenie rodzaju i ram kary w odniesieniu do konkretnego przestępstwa stanowi pierwszy etap wymierzania kary wobec konkretnego sprawcy.

Wymierzona kara czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełnia swoje zadania w zakresie prewencji generalnej, polegające na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa. Wymierzona oskarżonemu kara nie przekracza stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu.

Biorąc pod uwagę, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości wskazanej powyżej. Sąd uznał, że liczba stawek dziennych jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości, mając przy tym na uwadze przede motywację oskarżonego, jego postawę po ujawnieniu popełnienia przez niego przestępstwa. Przy ustaleniu wysokości stawki, Sąd uwzględnił natomiast warunki osobiste, rodzinne, sytuację majątkową oraz

			<p>wysokość osiąganego dochodu przez oskarżonego przed zatrzymaniem oraz możliwości zarobkowe oskarżonego.</p> <p>Tak wymierzona oskarżonemu kara grzywny i kara pozbawienia wolności nie przekracza stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Wymierzana kara grzywny realizuje powszechną zasadę sprawiedliwości społecznej i praworządności. Wymierzone kary są karami w pełni adekwatnymi i spełniają swoje funkcje zarówno w zakresie prewencji indywidualnej (cele zapobiegawcze i wychowawcze) jak i generalnej (kształtowanie w społeczeństwie postawy poszanowania prawa).</p>
P. P.	III.	II.	Sąd na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego przepadek korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa w ustalonej wyżej kwocie 480 000 zł.
P. P.	III.	IV.	Sąd za przestępstwo posiadania substancji psychotropowych w postaci kokainy i amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 6 gramów wymierzył P. P. karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. W opinii Sądu wymierzona

			<p>kara czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełnia swoje zadania w zakresie prewencji generalnej, polegającej na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa. Wymierzone kara nie przekraczają stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionego przestępstw.</p>
P. P.	IV.	VI.	<p>Sąd za przestępstwo posiadania znacznej ilości środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 10-15 gramów wymierzył P. P. karę 1 roku pozbawienia wolności. W opinii Sądu wymierzona kara czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełnia swoje zadania w zakresie prewencji generalnej, polegającej na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa. Wymierzone kara nie przekraczają stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa.</p>
P. P.	I- IV.	VIII.	<p>Sąd na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. (bowiem czyny popełniono przed 24.06.2020r.) połączył oskarżonemu jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone za przestępstwa i orzekł karę</p>

łącną 5 lat pozbawienia wolności.

Należy podkreślić, że kara łączna jest pewnego rodzaju podsumowaniem przestępczej działalności oskarżonego. Przy jej wymierzaniu Sąd zobowiązany jest przy tym stosować zwykłe dyrektywy karania, wyrażone przede wszystkim przez związek przedmiotowo - podmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 6 grudnia 2018 r. II AKa 532/18, LEX nr 2690776).

Przy kształtowaniu wymiaru kary łącznej Sąd kierował się zatem wszystkimi aspektami kary, w tym słuszności i celowości. Sąd orzekając karę łączną pozbawienia wolności kierował się celami orzeczenia kary łącznej wskazanymi w przepisie art. 85a k.k., a zatem przede wszystkim miał na względzie cele wychowawcze i zapobiegawcze oraz kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa. W pierwszej kolejności Sąd wziął pod uwagę związek rodzajowy i czasowy popełnionych przestępstw, który nie przemawiał za zastosowaniem zasady kumulacji.

			Przy uwzględnieniu wymienionych okoliczności Sąd zastosował zasadę asperacji i wymierzył karę w wysokości wyższej od najwyższej z orzeczonych kar jednostkowych, ale niższej niż ich suma. Sąd uznał, że kara 5 lat jest karą odpowiednią do stopnia zawinienia oskarżonego oraz okoliczności podmiotowych i przedmiotowych.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. P.	V.	IV.	Na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Stowarzyszenia (...) nawiązkę w kwocie 1000zł.
P. P.	VII.	VI.	Na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Stowarzyszenia (...) nawiązkę w kwocie 2.500 zł.
P. P.	IX.	VIII.	Zgodnie z zasadą obligatoryjnego zaliczenia na poczet orzeczonej kary okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tzn. zarówno

		okresu zatrzymania jak i tymczasowego aresztowania, Sąd na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, okres rzeczywistego pozbawienia wolności tj. okres od dnia 02.09.2020r. godz.06.25 do dnia 11.12.2020 r. godz.12.10.
1.inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		

1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
X.	Sąd zasądził na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 627 k.p.k. od oskarżonego koszty procesu w kwocie 503,64 złotych uznając, że oskarżony swoim przestępnym	

	<p>zachowaniem wygenerował koszty postępowania a jego sytuacja majątkowa pozwala na ich uiszczenie. Ponadto oskarżony został obciążony opłatą sądową w kwocie 10.500 zł zgodnie z przepisem art. 1 i art. 2 ust. 1 pkt 5 i art. 3 ust. 1 1stawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych.</p>	
1.Podpis		
Sędzia Marchwicka	Agnieszka	